

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 8.9.2006
KOM(2006) 486 endelig

2006/0165 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

**om ændring af Rådets direktiv 92/84/EØF om indbyrdes tilnærmelse af
punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer**

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1) BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

- **Begrundelse og formål**

Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer angiver minimumssatserne for hver produktkategori. I henhold til artikel 8 i direktivet gennemgår Rådet hvert andet år de i direktivet fastsatte punktafgiftssatser på grundlag af en rapport og eventuelt forslag fra Kommissionen.

I Kommissionens rapport, der blev fremlagt den 26. maj 2004 konkluderedes det, at der er behov for en større indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne i de forskellige medlemsstater for at sikre, at det indre marked fungerer tilfredsstillende, specielt med hensyn til mulighederne for konkurrenceforvridning og svig. Den blev imidlertid ikke ledsaget af et forslag, men tog i stedet sigte på at tilskynde til debat i Rådet, Europa-Parlamentet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.

Efter debatten opfordrede Rådet den 12. april 2005 Kommissionen til at fremsætte et forslag, der dels indebærer en tilpasning af minimumspunktafgiftssatserne for at undgå et fald i realværdien af Fællesskabets minimumssatser, dels indførelse af overgangsperioder og undtagelser for de medlemsstater, der kan have vanskeligheder med at forhøje deres satser; Kommissionen skulle også tage passende hensyn til, at dette særlige spørgsmål er politisk følsomt.

Efter at have vurderet situationen foreslår Kommissionen at ændre direktiv 92/84/EØF på følgende måde:

- minimumssatserne for alkohol, mellemklasseprodukter og øl forhøjes med virkning fra 1. januar 2008 i overensstemmelse med inflationen fra 1993 til 2005, der var i størrelsesordenen 31 %
- ved hjælp af undtagelser indrømmes der overgangsperioder frem til 1. januar 2010 for de medlemsstater, der kan have vanskeligheder med at øge deres nationale satser inden 1. januar 2008 til de forhøjede minimumssatser, idet en sådan overgangsperiode gøres afhængig af den indsats, der kræves af den pågældende medlemsstat
- fremgangsmåden vedrørende gennemgangen af satserne i artikel 8 i direktivet gøres mere fleksibel og mindre besværlig, og undersøgelsesperioden forlænges fra 2 til 4 år.

Hovedformålet med forhøjelsen af minimumssatserne er at retablere deres realværdi fra 1992. At øge minimumssatserne for at kompensere for inflation medfører pr. definition ikke stigninger i realværdien. På den anden side vil der ske en erosion af minimumssatsernes realværdi, hvis de ikke justeres for inflation. Det er derfor nødvendigt at hæve minimumssatserne for at opretholde det niveau for satserne, som Rådet blev enig om i 1992 som et krav for at sikre, at det indre marked uden fiskale grænser kan fungere tilfredsstillende.

Det bør bemærkes, at de kategorier af alkoholholdige drikkevarer, som der i 1992 blev aftalt positive minimumspunktafgiftssatser for, derfor er omfattet af forhøjelsen, og det drejer sig om øl, mellemklasseprodukter og alkohol. Minimumssatsen for vin er sat til nul, og en forhøjelse af denne sats er derfor ikke aktuel.

- **Generel baggrund**

Fællesskabets rammelovgivning for punktafgifter på alkohol og alkoholholdige drikkevarer er indeholdt i to direktiver. Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer indeholder definitionerne på de produkter, der er underlagt denne afgift, og specificerer metoden for beregning af afgiften samt de kriterier, der bestemmer, om visse produkter kan omfattes af undtagelser eller reducerede satser. Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer angiver minimumssatserne for hver produktkategori. Dette forslag vedrører kun Rådets direktiv 92/84/EØF om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer.

I henhold til artikel 8 i Rådets direktiv 92/84/EØF foretages der med jævne mellemrum en gennemgang af situationen.

I overensstemmelse med denne bestemmelse blev Kommissionens første rapport fremlagt den 13. september 1995. Den blev imidlertid ikke ledsaget af nogen forslag, men gjorde blot opmærksom på nogle vanskeligheder.

Kommissionens anden rapport blev fremlagt den 26. maj 2004 efter en lang høringsproces med inddragelse af nationale myndigheder, repræsentanter for erhvervslivet og interessegrupper. Rapporten konkluderede, at det er nødvendigt med en større indbyrdes tilnærmelse af de enkelte medlemsstaters punktafgiftssatser for at mindske konkurrenceforvridningerne og faren for svig. I betragtning af, at der er meget forskellige synspunkter i medlemsstaterne om minimumssatsernes rette niveau, og at en ændring kræver enstemmighed, fremsatte Kommissionen ikke et forslag på det tidspunkt. I stedet anførte Kommissionen, at den ønskede at starte en bred debat i Rådet, Europa-Parlamentet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, og at den på grundlag af resultatet af debatten ville træffe beslutning om, hvorvidt den vil fremsætte forslag om alle eller nogle af de spørgsmål, der er behandlet i rapporten.

Debatten fandt derefter sted. Som et resultat fremhævede Rådet, at der var bred enighed om, at minimumspunktafgiftssatserne burde justeres for at kompensere for inflationen og dermed genoprette deres realværdi. På grundlag af Eurostats statistikker om den årlige ændring i HICP (det harmoniserede forbrugerprisindeks) i perioden 1993 til 2005 har Kommissionen beregnet, at den samlede EU-inflationsrate for perioden mellem den 1. januar 1993 og den 31. december 2005 var ca. 31 %¹.

¹ De ægte HICP-tal starter med indekset fra 1997. Tal fra før 1997 er baseret på tillempede HICP-tal. Der er anvendt følgende årlige ændringer for HICP-tallene: 1993: 3,4 %; 1994: 2,8 %; 1995: 2,8 %; 1996: 2,4 %; 1997: 1,7 %; 1998: 1,3 %; 1999: 1,2 %; 2000: 1,9 %; 2001: 2,2 %; 2002: 2,1 %, 2003: 2,0 %, 2004: 2,0 %, 2005: 2,1 %.

- **Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører**

Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer angiver minimumssatserne med virkning fra 1. januar 1993 for hver produktkategori som følger:

<i>Produkt</i>	<i>Udtrykt sats pr.</i>	<i>Nuværende minimumssats</i>
<i>Vin (mousserende og ikke-mousserende)</i>	HI	0 €
<i>Øl</i>	HI Plato-grad eller HI alkoholgrad*	0,748 € eller 1,87 €
<i>Mellemklasseprodukter</i>	HI	45 €
<i>Alkohol</i>	HI ren alkohol	550 €

*Direktivet giver medlemsstaterne mulighed for at opkræve punktafgiften på grundlag af enten Plato-grad eller alkoholgrad.

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål**

Dette forslag er i overensstemmelse med de vigtigste EU-politikker og -mål. De foreslåede forhøjelser af minimumssatserne er nødvendige for at opretholde det niveau for satserne, som Rådet blev enigt om i 1992 som et minimumskrav for at sikre, at det indre marked kan fungere tilfredsstillende uden fiskale grænser. Den omstændighed, at der som hidtil kun fastsættes minimumssatser, giver medlemsstaterne mulighed for at fastsætte deres nationale satser på et niveau, som de finder passende for deres egne nationale forhold og for integrationen af deres egne politikker, herunder også sundhedsmålsætninger.

2) HØRING AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

- **Høring af interesserede parter**

Formålet med Kommissionens rapport af 26. maj 2004 var at give Rådet, Europa-Parlamentet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg mulighed for at diskutere de rejste spørgsmål. Efter diskussionerne mellem medlemsstaterne fremlagde Rådet følgende konklusioner om Kommissionens rapport i april 2005:

- Et stort flertal af medlemsstaterne mener, at en øget indbyrdes tilnærmelse vil bidrage til at reducere konkurrenceforvridningerne og mulighederne for svig, men der blev udtrykt forbehold vedrørende niveauet for og retningen i en sådan indbyrdes tilnærmelse.
- Der kunne ikke nås enighed om indførelsen af en positiv minimumssats for alle alkoholholdige drikkevarer. Tolv medlemsstater er stærkt imod et eventuelt forslag om at indføre en positiv minimumssats for vin.
- Der er bred enighed om, at minimumspunktafgiftssatserne burde justeres for at kompensere for inflationen og dermed genoprette deres realværdi.
- Det store flertal af medlemsstater mener ikke, at sundhedsmæssige og sociale aspekter bør være en afgørende determinant i fastsættelsen af satserne.

Rådet opfordrede derfor Kommissionen til at fremsætte et forslag, der dels indebærer en tilpasning af minimumspunktafgiftssatserne for at undgå et fald i realværdien af Fællesskabets minimumssatser, dels indførelse af overgangsperioder og undtagelser for de medlemsstater, der kan have vanskeligheder med at forhøje deres satser; Kommissionen skulle også tage passende hensyn til, at dette særlige spørgsmål er politisk følsomt.

- **Ekspertbistand**

I betragtning af dette forslags begrænsede rækkevidde var det ikke nødvendigt at benytte særlig ekspertbistand.

- **Konsekvensanalyse**

Formålet med forslaget er at opdatere det bestående direktiv 92/84/EØF ved at forhøje minimumssatserne, sådan at de igen får den realværdi, som Rådet blev enig om i 1992 som et minimumskrav for at sikre, at det indre marked kan fungere tilfredsstillende uden fiskale grænser.

Kommissionens undersøgelse i forbindelse med udarbejdelsen af rapporten fra 2004 har ikke bragt nye udviklinger frem, som i forhold til situationen i dag ville tale mod en sådan tilpasning.

Tilpasningen kan imidlertid skabe vanskeligheder for nogle af de medlemsstater, som skal forhøje deres nationale satser væsentligt og inden for en relativ kort periode for at komme op på de forhøjede minima – se tabel 2, 3 og 4 nedenfor. For at afhjælpe disse vanskeligheder indeholder forslaget en undtagelse, der giver mulighed for overgangsperioder frem til 1. januar 2010, idet en sådan overgangsperiode gøres afhængig af den indsats, der kræves af den enkelte medlemsstat. I denne forbindelse foreslås det at henvise til et objektivt kriterium udtrykt ved den procentsats, med hvilken det vil være nødvendigt at hæve de eksisterende nationale satser for at opfylde de nye minima. For de medlemsstater, der skal øge deres nationale satser med mere end 10 %, men mindre end 20 %, foreslås en overgangsperiode indtil 1. januar 2009. For de medlemsstater, der skal øge deres nationale satser med mere end 20 %, foreslås en overgangsperiode indtil 1. januar 2010 (jf. nedenfor under resumé af forslaget).

Den økonomiske og sociale virkning af forslaget kan anses for at være minimal. For øl vil det f.eks. have den konsekvens, at Malta, Letland, Tyskland, Luxembourg, Den Tjekkiske Republik og Litauen senest den 1. januar 2010 bliver nødt til at forøge deres nationale satser med 0,01 € (1 eurocent) for en halv liter øl med en alkoholgrad på 5 %. For så vidt angår små og mellemstore virksomheder, findes der desuden allerede bestemmelser, der giver små virksomheder (bryggerier og destillerier) mulighed for at drage fordel af reducerede satser², men det er et spørgsmål, der afgøres af de berørte medlemsstater. For forbrugerne - og baseret på de efterfølgende pristilpasninger i detailledet – vil denne forhøjelse sandsynligvis være mindre end den typiske årlige inflationsrate i EU.

² EFT L 316 af 31. oktober 1992, s. 21. Artikel 4 og 22 i Rådets direktiv 92/83/EØF om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer.

3) FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

• Resumé af forslaget

Kommissionen foreslår:

- *at minimumssatserne for alkohol, mellemklasseprodukter og øl forhøjes med virkning fra 1. januar 2008 i overensstemmelse med inflationen fra 1993 til 2005, der var i størrelsesordenen 31 %.*

På grundlag af Eurostats statistikker om den årlige ændring i HICP (det harmoniserede forbrugerprisindeks) i perioden 1993 til 2005 var den samlede EU-inflationsrate mellem den 1. januar 1993 og den 31. december 2005 ca. 31%. Hvis minimumssatserne hæves med denne procentsats, får man følgende resultater:

TABEL 1

<i>Produkt</i>	<i>Sats udtrykt pr.</i>	<i>Nuværende minimumssats</i>	<i>Indekseret minimumssats pr. 31/12/2005 (nuværende sats x 1,31)</i>
<i>Vin (mousserende og ikke-mousserende)</i>	Hl	0 €	0 €
<i>Øl</i>	Hl Plato-grad eller hl alkoholgrad	0,748 € eller 1,87 €	0,98 € eller 2,45 €
<i>Mellemklasse-produkter</i>	Hl	45 €	59 €
Alkohol	Hl ren alkohol	550 €	720 €

Det foreslås, at ændringen træder i kraft den 1. januar 2008. Det vil give de berørte medlemsstater tilstrækkelig tid til at foretage de nødvendige justeringer under deres årlige budgetprocesser.

- *at der ved hjælp af undtagelser indrømmes overgangsperioder frem til 1. januar 2010 for de medlemsstater, der kan have vanskeligheder med at øge deres nationale satser inden 1. januar 2008 til de forhøjede minima.*

De nationale satser, der allerede anvendes af hovedparten af medlemsstaterne, ligger over de foreslåede minima, og disse medlemsstater behøver derfor ikke at foretage sig noget. De nationale satser, der i øjeblikket anvendes i adskillige medlemsstater, er imidlertid lavere end de foreslåede minima, og det bliver derfor nødvendigt for disse medlemsstater at forhøje deres nationale satser således:

TABEL 2 - ØL

Medlemsstat	Nuværende national sats € ⁽¹⁾⁽²⁾		Nødvendig %-forhøjelse for at nå den nye minimumssats 0,98 € Plato eller 2,45 € alkoholgrad
	Plato	Alkoholgrad	
Malta	0,746		31,3%
Letland		1,87	31%
Tyskland	0,787		24,5%
Luxembourg	0,7933		23,5%
Tjekkiet	0,81		20,9%
Litauen		2,03	20,6%
Spanien	0,91		7,7%

TABEL 3 - MELLEMLASSEPRODUKTER

Medlemsstat	Nuværende national sats € ⁽¹⁾⁽²⁾	Nødvendig %-forhøjelse for at nå den nye minimumssats – 59€
Grækenland	45,00	31%
Cypern	45,89	28,5%
Malta	46,57	26,6%
Portugal	54,57	8,1%
Spanien	55,53	6,2%

TABEL 4 - ALKOHOL

Medlemsstat	Nuværende national sats € ⁽¹⁾⁽²⁾	Nødvendig %-forhøjelse for at nå den nye minimumssats – 720€
Cypern	610,71	17,9%
Slovenien	695,14	3,6%

Fodnoter:

(1) For de medlemsstater, der er uden for euroområdet, er de anvendte valutakurser de kurser, der er offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende – C 244 af 4. oktober 2005.

(2) Medlemsstaternes nationale satser er de satser, der er indberettet i januar 2006.

Det bør bemærkes, at det ikke nødvendigvis er vanskeligt for alle disse medlemsstater at forhøje deres nationale satser til de nye opdaterede minima inden ikrafttrædelsesdatoen den 1. januar 2008. Det foreslås derfor, at der ikke indrømmes overgangsperioder, hvis de forhøjelser, der skal foretages for at komme op på de nye minima, er mindre end 10 %, og hvis der allerede er tilstrækkelig tid til dem, dvs. mellem vedtagelsen af forslaget og dets ikrafttræden. For de pågældende medlemsstater (Spanien, Portugal, og Slovenien) bør de nødvendige forhøjelser derfor træde i kraft senest eller før den 1. januar 2008. For de medlemsstater, der skal øge deres nationale satser med mere end 10%, foreslås en overgangsperiode indtil den 1. januar 2010. Det skal forstås sådan, at for de medlemsstater, der skal øge deres nationale satser med mere end 10 %, men mindre end 20 %, foreslås en overgangsperiode indtil den 1. januar 2009; og for de medlemsstater, der skal øge deres nationale satser med mere end 20 %, foreslås en overgangsperiode indtil den 1. januar 2010.

- at den fremgangsmåde, der er omhandlet i artikel 8 i direktivet vedrørende gennemgangen af satserne, gøres mere fleksibel og mindre besværlig, og at undersøgelsesperioden forlænges fra 2 til 4 år.

Det er hensigtsmæssigt at gøre fremgangsmåden mere fleksibel og mindre besværlig, hvilket kan gøres ved at lade Kommissionen vurdere, om der er grund til at udarbejde en rapport eller ej. Endvidere er en toårig periode for kort til, at der kan foretages en tilstrækkelig tilbundsående undersøgelse af, hvordan det indre marked fungerer, eller af andre forhold, der skal behandles i Kommissionens rapport, og dermed for kort til at udgøre den nødvendige baggrund for at kunne bedømme ændringerne i medlemsstaternes lovgivning. Med henblik på at vurdere alle disse aspekter vil en firårig periode være mere hensigtsmæssig end den nuværende toårige periode.

- **Retsgrundlag**

Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93.

- **Subsidiaritetsprincippet**

Forslaget hører under Fællesskabets og medlemsstaternes delte kompetence. Subsidiaritetsprincippet finder derfor anvendelse. Det er nødvendigt med en fællesskabstilgang i lyset af formålet med ændringsforslaget, som er at forhøje minimumssatserne, sådan at de igen får den realværdi, som Rådet blev enig om i 1992 som et minimumskrav for at sikre, at det indre marked kan fungere tilfredsstillende uden fiskale grænser.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, hvilket begrundes således:

Direktivet forhøjer minimumssatserne for at retablere niveauet for deres realværdi, som Rådet blev enig om i 1992 som et minimumskrav for at sikre, at det indre marked kan fungere tilfredsstillende uden fiskale grænser. Det er derfor nødvendigt med en fællesskabstilgang. Medlemsstaterne kan frit fastsætte punktafgifter for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, der er højere end minimaene, hvis de finder det hensigtsmæssigt i overensstemmelse med deres egne nationale forhold.

- **Reguleringsmiddel/-form**

Foreslået middel: Direktiv

Andre midler er ikke relevante, da forslaget går ud på at ændre nogle artikler i det nuværende direktiv 92/84/EØF. Derfor er det foreslåede middel et direktiv om ændring af direktiv 92/84/EØF.

4) BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Vedtagelsen af forslaget får ikke budgetmæssige konsekvenser.

5) YDERLIGERE OPLYSNINGER

- **Ophævelse af gældende retsforskrifter.**

Forslagets vedtagelse vil medføre en ændring og ikke en ophævelse af eksisterende lovgivning.

- **Sammenligningstabel**

For hovedparten af medlemsstater er det ikke nødvendigt at foretage ændringer som følge af direktivet, da deres satser allerede opfylder minimumskravene. For flere medlemsstater er det imidlertid nødvendigt at forhøje satserne for at opfylde minimumskravene. For god administrations skyld og for at bekræfte at minimumskravene opfyldes, skal medlemsstaterne tilsende Kommissionen teksten til de nationale bestemmelser, der gennemfører direktivet.

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om ændring af Rådets direktiv 92/84/EØF om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93,

under henvisning til forslag fra Kommissionen³,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁴,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁵, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer⁶ angiver de minimumspunktafgiftssatser, i forhold til hvilke medlemsstaterne frit kan fastsætte deres nationale satser, som de finder passende med henblik på at forfølge nationale mål, herunder på sundhedsområdet.
- (2) I overensstemmelse med artikel 8 i nævnte direktiv er der foretaget en gennemgang af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer.
- (3) I Kommissionens første rapport om spørgsmålet fra 13. september 1995⁷ blev der gjort opmærksom på nogle vanskeligheder, og efterfølgende indledtes en høringsproces med inddragelse af nationale myndigheder, repræsentanter for erhvervslivet og interessegrupper.
- (4) Disse høringer førte til Kommissionens anden rapport⁸, der blev fremlagt den 26. maj 2004. Rapporten konkluderede, at der er behov for en større indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne i de forskellige medlemsstater for at sikre, at det indre marked fungerer tilfredsstillende, specielt med hensyn til mulighederne for konkurrenceforvridning og svig.

³ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁴ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁵ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁶ EFT L 316 af 31.10.1992, s. 29.

⁷ KOM(1995) 285.

⁸ KOM(2004) 223.

- (5) I denne forbindelse er det nødvendigt at kompensere for faldet i realværdien af Fællesskabets minimumspunktafgiftssatser for alkohol og alkoholholdige drikkevarer. Minimumssatserne bør derfor forhøjes på linie med inflationen.
- (6) Det er hensigtsmæssigt at indføre overgangsperioder for at afhjælpe de vanskeligheder, der kan opstå for de medlemsstater, der skal øge deres nationale satser væsentligt for at opfylde de nye minimumskrav.
- (7) Det er også nødvendigt at gøre fremgangsmåden i forbindelse med den tilbagevendende gennemgang mere fleksibel og mindre besværlig og at justere intervallerne mellem gennemgangene. Den nuværende periode på to år er for kort til, at ændringer i medlemsstaternes lovgivning kan vurderes ordentligt. Gennemgangen bør finde sted hvert fjerde år.
- (8) Direktiv 92/84/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 92/84/EØF foretages følgende ændringer:

- (1) Artikel 1 affattes således:

”Artikel 1

Medlemsstaterne anvender senest den 1. januar 2008 minimumspunktafgiftssatser efter reglerne i dette direktiv.”

- (2) Artikel 3, stk. 1, første afsnit, affattes således:

”Fra den 1. januar 2008 fastsættes minimumspunktafgiftssatsen for alkohol og alkohol indeholdt i andre drikkevarer end de i artikel 4, 5 og 6 nævnte til 720 EUR pr. hl ren alkohol.”

- (3) Artikel 4 affattes således:

”Artikel 4

Fra den 1. januar 2008 fastsættes minimumspunktafgiftssatsen for mellemklasseprodukter til 59 EUR pr. hl produkt.”

- (4) Artikel 6 affattes således:

”Artikel 6

Fra den 1. januar 2008 fastsættes minimumspunktafgiftssatsen for øl til en af følgende satser med hensyn til det færdige produkt:

- (a) 0,98 EUR pr. hl/Plato-grad
- (b) 2,45 EUR pr. hl/alkoholgrad.”

(5) Følgende indsættes som artikel 7a:

“Artikel 7a

Uanset artikel 1 kan de medlemsstater, der pr. 31. december 2007 anvender en punktafgiftssats af en sådan størrelse, at det nødvendiggør en forhøjelse på 10 % eller mere for at nå op på minimaene i artikel 3, 4 og 6, udskyde anvendelsen af minimumspunktafgiftssatserne indtil den 1. januar 2009. Hvis det ville kræve en forhøjelse på 20 % eller mere, kan anvendelsen af minimumspunktafgiftssatserne udskydes indtil den 1. januar 2010.”

(6) Artikel 8 affattes således:

”Artikel 8

Hvert fjerde år, og første gang ikke senere end den 31. december 2010, foretager Kommissionen en gennemgang af de punktafgiftssatser, der er fastsat i dette direktiv. Hvis det er relevant, vedtager den en rapport eller et forslag. Rådet, der træffer afgørelse i overensstemmelse med traktatens artikel 93, vedtager de nødvendige foranstaltninger.”

Artikel 2

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2007. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*